

کنیش زخم

پلی فرمی دربارهٔ هویت از بیرون‌فکر ماجتبی صدریا

۱۰۰

پوشی هوت گلسته خودشان را گام‌گامی
من گند پوشی هوت گذشت خودشان را سلطه‌وره
می‌گردید و نو جامه چادرید به سبزیت یک سحل
مقابله به کار میرود و پوشی سعنی می‌گردید یک
باز تعریف اینکه هدف از هوت گذشت خودشان که
هدنی شود همان‌شیوه عالمی از شرایط آزاده
که به تازگی به این پاراد شده‌است و باش که آهن
سیده‌ها و ابروسن من گزینه سوچه ۲۰۰ می‌شوند
آن چندی پوشی پیش از شروع اسماز عالیه انتقام
آن حرکات اعیانی در معرفت خود شدند به این
وکی استواری ایشانی قاعل برویس سه پرسی هر
یک از این تاریخ خود را خلیفات یک سری بردو
پاک است و در تجربه قوی یک استواری ایشانی
واز اینکه بخشی از امکانات دینی هوش خود
استخراجی نمی‌کند و این مخفی‌ها پایه‌های هرگز
سطریل یا پری ایشانی را در مورد هر دوستی از
استیگم می‌بینند به سوال این پسری از
سک‌های اکاتا از کیان خیزیم و پنهان و عادمه
می‌گذردند پوچ از سیک‌ها خیزی نمی‌شوند و
بروکی از سیک‌ها عالمه‌شان را خیزی کوچک
من گند پوشی از سیک‌ها هستشان را خیزی کوچک
و زدنی از اینکه بازدیده هستشان را خیزی کوچک
پوشی را که همچویه کارهای پوشید شیخ نمی‌بیند
عالمه‌شان را کیچک‌تر کردده و دش و اکم کردند
در سوریه که این هایی که تو دهنهای با این امور
اصحی ایجاد اند اتمام شده‌اند خلی شدیدتر به
ضایق ظاهري هوتی پایین‌خط و یعنی دنیا با
اصل خود به صارصی از ایوری‌سین در این جامه
جدید جسته و گر هوت می‌ویسند پایه‌رین در میان
حال که همه این هایی که هستند عالمی از گذشته
خدشان را اورانده در جامه خدیده و همیز
ترکیسی یک استواری ایشانی مشخص را به
صورت نفسی اسماز کردند که اگر سمازه غلیون
یک سیک در چرتو ما محقق سانکی ود بالای

مثل همه مفاہیم که ماسنی کیمپین ای
و جود خودمان، معجداً امان، مانساتمان را تعریف
کرد، تعریف هویت هدف دار تحوّلات پیش از میانی
شد، زمانی هویت را اساس پر پایه یک سرویز از
خواصی خود معرفی کرد، مگرچه در پایه ای
نشست بختیاری هر قدر گویی اجتماعی را چاهید این
بیان شد، هویت آن فرد را گزیره اجتماعی نامیده با
تعریف می کرد این افراد های مختلفی براوی سکی بالای
این شیوه بختیاری، به کار برده می شد مثلاً تاریخ در
یک مسئله جزو این افراد های هویت را مشکل می نماید و می
توان از تاریخی که از طبقه این مفهوم شیوه
یاده و خوبی هویت را تعریف می کرد و می اشاره ای
ماهیت یک گزیره اجتماعی می شد هویتی که فرانز
آن چنان از خود یعنی اسب ای هویت یک چاره می نماید
دوستی یک گذاره ای اینکه طایرانی یعنی ای
را هویت یک چاره می شد هویتی که طایرانی ای
ذلایرانی ای چنان تاریخی است این در از هویت
لبراری های دیگری را هم تعریف محتوازی صور
هویت بکار برده، فنیل سال لبراری های مثل
محیط زست، چیز معجزی، یا چیز خداوندانی اگر
کس در بیان ای دنیا امده بود طایرانی حساس
فرهنگی بیان راهه ای من درگذر کوکه در دنیا امده بود
ذلایرانی خاصی همی کوشتی من که اگر کس
شمال بود ذلایرانی خاییش شتابی های ای طبقه
در تمام طول قرن بیست هویت اسرا ای طبقه
میانه ای می تعریف شد در این قرن بیست
است که این نگرش موره استقاده ای قرار گرفت و این
پس همان راهی و قدری و بعیض دلایل دید و سمع
ذلایرانی تو بخش است یک گذش کمالاً عالم
بین راهه و سمت می شادد این می سده و نعم
عاصم توکیه هویت بخش دیگر، قدر و
لچشمی یا جامنه ای است که در تبریز این نام
توکیه کشند است این فرد را گزیره اجتماعی
جامعه ذلایرانی دهشتن بسته به هویت ایگ که خود
است که در دنیا راهی است ای هویت داشت با

از مسائل حل شده در اروپا هیز مسئله‌ها بودند
علایق موسیانی هست که مثلاً نسبت به مطالعه‌های مختلف، نوع
مسئله است بدین همین این مسأله اینست که مطالعه‌های مختلف، نوع
کاری بکنند تا اگر دفتر نم فوایه مطالعه‌های مختلف از کجا
و سرویس روش پادشاهیه مطالعه بیاید باید بود که این
چنان قدر از نیاز و سرویس سوش باشد که بر
کمی می‌نماید از کمی کمی روی سرویس، اند.
با این این تکه اساس است که پهلوی این حق
با این احتلاص است که بهتر بگوییم اکثر ما
جایه غیرست ها را ایم بپرورد ما را و دیگران را
سکانیکی مداریست نیست. بنی که از بجز این است که
این اینجا من شد و دیگر بخوبی جنس است بمن
همان پراکسیس اندیشه و این پراکسیس
اجتنابی است و هم غیر رایه کمال می‌شود اما
خود را یعنی اساساً مضریه که درسته باشد که
می‌شود این این شرایط است که جسمه من شد و
در این شرایط هاست که بیک ایم بپرورد هارون پیری
پاشه چون مدرسته خوش را در زبان قول داد
من گذ از تفات تاریخی جدا من گذ از بیک خوش
تعجب شد، توسط فرداییه جدا من گذ بنا بر این
مشروطه به بعد این تحول است، جسمه از مردم کا
تحام دنیا پس مدرسته در تقابل اینها بعدها
خودش را عرض کرد که این پراکسیس کلی می‌شود
سی و ده این دستگاههای جدا من گذ بنا بر این
تعالی یزدا که بخود بود که هوت در این مسیر قابل
نهادن بود اینها می‌خواستند روش را پیگیرید و
درین این مسیر می‌شود که خودش را همان
پراکسیس است این خلی اساس است می‌شود این
ست بک نمودار و شد من گذ و به نشان نهاده از
دیگری را و آن می‌شود معمولی کی که شناسنگ

خدمات اگاهی به تازهه غیر است و غیر در این معرفت
دیگر می‌شوند اگر مطالعه نیست بلکه به تدریج

و شد بیام کرد اگر تعامل فعال با خود شاد شود
دیگر قدر است یعنی ان دکترانی با بروخود افرادی با

غیر که در اند چون رایه همیزی یک استراتژی

بزرگ من کوچ خود مطالعات اجتماعی و هویت خود را

با این این کوچک با بزرگ من کوچ و بنا بر این هویت
خود را کوچک با بزرگ من کرد خود را ترسانند

موقوف می‌گرد که با خود را ساخته کارشناسی دارد

با این دید احتلاص این روزگار بازی های دیگر دید این روزگار به

غیر بزرگ که بر این دید استراتژی خودش را

تمنی کرد را بخوبی با غیر یک رابطه همیزی

در این شرایط است که خان من سوچه نه نای غیری

است که با این تو تقابل است یعنی شای هوت من

متوجهه کوچیت هویت مطالعه از من است که با این

در تقابل است هم و این چیزی که من با این در

تغایر طلاق کیلت بالکنی باشد شای هوت من

هه پیش تر است بنا بر این دوره دیگر این احتلاص به

بیود من این که بیک نهاد با در گذاشتم با در و قار

غیر را تجربه کند که غیر را کوچک، من گذ و چاکه

ذم این را محدود کرد این کش، کش است

که این بون مسانی عدم اعتماده خواسته است

در این جا شد شکن تکوشه، خود خواسته است ولی

تاری خوده نیست بنا بر این شهادتی از لذتی یک

تعریف ذهنی شن از خودش را تذاره قدران با اقل

این امکان را از این محدود کردن غیر من خواهد

سامان بدهد و به طور مستاندیک غیر را از این

بس ارزش، ناتوانی، بیکیفیت و فاسدیه حساب

می‌آوری یک کش مثلی به غیر من دید بنا بر این غیر

والز خانی نهی کامل معلوم من گذ این احتلاص با

این کش، کش دومن شکل من گرد خودی که

شکل کوچه دهیتی که خاصیت و مقاطعه صفت را

من گذ و من داد که کمال یک اصلت الهی است که

چیز خودی کامل نیست و به میزانی که به خود

استفاده دارد و ظاهر است که این این دید

کاسته هایی است و من تبلد در این احتلاص این

در مطالعات اجتماعی اش را یعنی خطفه های خود

صحبت گذ استراتژی کشان ندارد وجود یک خود

شی، یافته شجاعش این خواهد بود که ذفت

زمانی که به میزانی این احتلاص ایجاد می شود

خود را دند کمال نیز دند بنا بر این دند این احتلا

ست و یعنی بعثت این احتلاص من که به تأثیرات و

تأثیرات مطالعه نظره در و میزان این احتلاصات با یک

مسقط عشمی این احتلاص در حکم‌گیری

بسوکتوکوی که به همان صاری من اینجاست

و چهارم تاکی تقدیر است من همانی که ما یک

لجه خوبیات از این هاریم که این را تایید

تغییر نهاد و بنا بر این تا این ده و از این جا شنا

شون گردید به تصدی این مفهوم که چرا ذوقه و

